Desmilitarització

Els participants en la marxa van fer una ruta lúdica i festiva que els va portar des de Girona i Celrà fins al castell de Sant Miquel
Demanen la unió de municipis, partits i entitats per desmilitaritzar les comarques de Girona



A dalt del castell de Sant Miquel, els col·lectius convocants van demanar que no hi haguessin més maniobres a les Gavarres Foto: MANEL LLADÓ.

La convocatòria era a les vuit, però alguns, com en Joan de Rubí, s'havien aixecat molt aviat per poder afegir-se a la marxa que ahir va sortir de la plaça de l'Església de Celrà. A la mateixa hora, una altra columna sortia de Sant Feliu, del cul de la Lleona, de Girona, un total de 150 persones –vuitanta en la primera i unes setanta en la segona– van començar a caminar des de punts geogràficament oposats per trobar-se en una fita comuna al castell de Sant Miquel, que llinda entre els dos termes, per protestar contra les maniobres militars que una unitat de l'exèrcit de terra espanyol, en total 45 soldats i oficials, feia a les Gavarres. Considerades una provocació, l'alcalde de Celrà, Dani Cornellà, va assegurar que les maniobres eren: "Una represàlia per intimidar municipis declarats lliures de militars." Alhora, molts dels assistents remarcaven que l'exèrcit no respectava els acords de ple que havien proclamat Celrà municipi desmilitaritzat, la qual cosa es considerava una anomalia democràtica.

Tot i això, la pujada a Sant Miquel va ser lúdica i festiva. Un cop a dalt, en els parlaments corresponents, Cornellà va recordar que alguns municipis de les comarques gironines, com ara Llançà o Girona, on darrerament l'exèrcit ha fet maniobres, s'han definit en contra de les marxes militars, i és per això que –va dir l'alcalde–: "Cal crear una xarxa de municipis, entitats i partits polítics per intentar desmilitaritzar les comarques gironines."

Lluc Salellas, regidor de la CUP a l'Ajuntament de Girona, va remarcar: "L'exèrcit fa el ridícul. El que haurien de fer és retirar-se. A Girona, l'exèrcit no és benvingut", i hi va afegir que la marxa era una aposta per la cultura de la pau i els drets humans. Joan Olòriz, diputat d'ERC al Congrés de Madrid i membre de la comissió de Defensa, ha demanat una implicació més activa de l'Ajuntament de la capital en la lluita per la pau i ha anunciat que el seu grup demanaria la compareixença de la ministra de Defensa, Dolores de Cospedal, i que presentaria preguntes concretes sobre el motiu de les marxes en municipis que han apostat per la desmilitarització.

AnònimsAl cim de Sant Miquel, però, hi havia moltes persones anònimes que lluiten per la concòrdia; com ara Isabel Codina, que amb els seus setanta anys havia pujat a peu des de Girona: "Perquè sempre he cregut, com Gandhi deia, que no hi ha cap camí cap a la pau, sinó que la pau és el camí", o Joan Colomer, que es va mostrar contrari a tots els exèrcits del món i que va recordar: "Amb els diners que es dediquen a armament o a mantenir els exèrcits es podrien solucionar problemes com ara els de la sanitat, l'educació, la lluita contra la fam o l'accés a l'agua potable dels més desprotegits." En Joan Juliol, lluitador de moltes causes, manifestava que els militars no hi havien de fer res a les Gavarres; la Núria Quintana, de l'ANC, puntualitzava: "Els militars no han de venir aquí perquè no toca, incompleixen acords de ple i hem de dir-los que no", mentre què en Toni Gor, armat amb una pistola d'aigua i un vestit de tai-txi, volia demostrar que des de fa un temps els pacifistes estan guanyant la batalla, "perquè l'exèrcit espanyol està rodejat de gent que no vol la guerra".

Davant l'ofensiva desenvolupada a Girona i a Celrà, i segons informa l'ACN, l'exèrcit va aclarir que l'activitat realitzada pels soldats havia estat una marxa militar i no pas unes maniobres, ja que aquestes últimes requereixen un desplegament molt més important. Tot i això, els seus responsables no van descartar que es tornin a repetir en un futur no gaire llunyà, "ja que en aquestes pràctiques, anomenades "marxes d'enduriment", no es fan exercicis que incloguin disparar o fer foc d'artilleria, sinó que els soldats s'entrenen recorrent llargues distàncies o camins rurals amb desnivell".

A mig matí, quan es va saber que els soldats havien arribat fins al castell de Mabarrera, de titularitat municipal, l'agutzil va anar a notificar-los que havien de marxar, però es va trobar que ja eren fora. Una petita anècdota que podria semblar un joc entre el gat i la rata, però que, com va declarar Dani Cornellà, va més enllà: "Avui s'ha trepitjat la democràcia municipal."

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 21-02-2017 Pàgina 6

Font del document: http://www.elpuntavui.cat/politica/article/17-politica/1075300-desmilitaritzacio.html